„Danskeren“,
et halvugentligt Nyheds- og Oplysningsblad for
[illegible]ske Folk i Amerika,
udgaar [illegible] og Fredag og koster
om Aaret i p[illegible] 50 i De Forenede
Stater og [illegible]landet.

Nebr State Hist Soc

Danskeren.

„Danskeren“,
det eneste danske Blad i Amerika,
der udgaar to Gange om Ugen,
udgives af „Danish Luth. Publ. Honse“, Blair, Nebr.
Prøve-Numre sendes frit paa Forlangende.

Nr. 60. Blair, Nebr., Fredag d. 17. August 1906. 15. Aarg.

Skrækherredømme i Polen.

Over en Snes Embedsmænd dræbte.

Terroristerne angriber Politiet i flere Byer med Bomber og Revolvere.

For en Tid har det nu været forholdsvis roligt i Rusland; thi et Snigmordsforsøg her og der regner man jo ikke videre i disse Tider. Men nu er der atter udbrudt Uroligheder i stor Stil, denne Gang i Polen. Følgende meldes fra St. Petersborg under 15. ds.:

Tilsyneladende efter en fælles Plan og aftalte Signaler begyndte Terroristerne og Revolutionisterne i Dag et morderisk Angreb med Bomber og Revolvere paa Politiet og Tropperne i forskellige polske Byer. Genlyd af Blodbadet høres fra Samara, Ufa, Yalta, Kiev ja endog fra det fjerne Chita, hvor agerende Politichef Gorpinchenko myrdedes næsten paa hans egen Døretærskel. Revolutionisternes Kampagne for frem med særlig Bitterhed i Warsaw, hvor over en Snes blev dræbte i Gaderne, og mange flere blev saarede. Blandt de dræbte var, ifølge de seneste officielle Beretninger, to Politisergenter, otte Patroljemænd, tre Gendarmer, fem Soldater, en hebraisk Købmand og en Kvinde. Men Beretningerne er ikke alle indkomne. Politimænd og Soldater stødes ned som Harer i Gaderne. Angriberne, der vandrede i Smaabander, undkom næsten alle blandt den strækslagne men sympatetiske Befolkning. Den eneste Fangst af Betydning var en Bande paa 10 Mand, der var trængt ind i et Udstænkningssted og havde dræbt en Soldat. Dem tog en passerende Patrolje. — I Volsk Valgkreds i Warsaw angrebes Politistationen med Bomber. En Sergent og to Patroljemænd blev saarede.

Ogsaa Lodz angrebes af Terroristerne. Der blev seks Soldater, tre Patroljemænd og en Politikaptajns Hustru saarede ved Eksplosion af Bomber i Politistationen, og to Soldater og to Terrorister dræbtes i Gaderne. I Radom, hvor en Bombe kastedes ind i Politationen, blev en Kaptajns Hustru og Barn dræbt. I Ulofsloss k blev Politichefen dræbt. I Plocm blev der givet Signal til alle Politbetjente; de blev alle samtidig angreben paa deres Poster, og flere af dem blev saarede.

Der er gjort flere Angreb paa Posttogene mellem Samara og Zlalousk, saa denne Linie er sat under Krigslov. Revolutionisterne har to Gange slaget et Tog i Nærheden af Ufa, sprængt Dørene paa Postvognen aabne, opsprættet registerede Pakker og i eet Tilfælde faaet $15,000 som Bytte. Hvor meget de fik den anden Gang, vides ikke.

I St. Petersborg er der rejst en vældig Indignation blandt Befolkningen paa Grund af Vagtens brutale Behandling af en ung dannet Dame. Mlle. Smirnoff. Da en Estadron af Vagten i Tirsdags passerede langs Nevski Prospect, bemærkede Mlle. Smirnoff, der var i Følge med en anden ung Kvinde: „De er saa lystige, som om de havde indtaget Port Arthur“. Forbigaaende, som hørte Bemærkningen, gentog den, og der samledes en hel Flok, som deltog i Spotteriet. Estadronens Kommandør befalede straks sine Soldater at angribe med Piske. De var villige og slog løs til Højre og Venstre. Mlle. Smirnoff og hendes Ledsager var imidlertid gaaet videre ad en Sidegade, men Soldaterne forfulgte dem. De forsøgte at undslippe i en Forstue, men fangedes. Efter en Officers Ordre blev de tvungne til at stige ind i „cab“ og kørtes til Vagtens Barrakker, hvor de stilledes for Oberst Stenbockfermor. Han var tilbøjelig til at overgive Mlle. Smirnoff til Politiet, men andre Officerer lagde sig imellem og bevirkede, at hun førtes ind i Retsgaarden, hvor Soldaterne tildelte hende 27 Svøbeslag i to Officerers Overvær. Pigens Klæder var som skaaret med Knive af Staaltraadsfnærterne i deres Svøber, og hendes Legeme var frygtelig læderet. Aviserne fordrer Retsforhør mod baade Officererne og de Menige, som deltog i denne Affære.

Hvad de militære Autoriteter vil gøre ved det, var ikke endnu kundgjort. En Avis, som fortalte en lignende Affære, konfiskeredes.

Konferencen i Rio de Janeiro.

Minister Root i Argentina.

I „The International American Conference“s Møde i Rio de Janeiro i Mandags blev et Forslag om Reorganisation af „The Bureau of American Republics“ enstemmig vedtaget. Ligeledes blev der vedtaget et Forslag om, at dette Bureau skal have sit Hovedsæde i Washington, hvor en særskilt Bygning skal opføres til Bureauets Benyttelse. De forskellige amerikanske Republikkers Regerninger skal saa udnævne faste Kommissioner, som skal staffe Bureauet de ønskede Oplysninger.

— — —

Efter at have afslagt Uruguays Præsident Ordonez m. fl. i Montevideo Afskedsbesøg i Mandags, rejste Minister Root og Familie om Aftenen samme Dag med en argentinsk Kanonbaad til Buenos Ayres, hvortil de ankom i Tirsdags. Og trods det var Regnvejr, blev der givet Ministeren en hjertelig Modtagelse af de Tusinder, som havde samlet sig ved Skibslandingen. Argentinas Marineminister og Udenrigsminister mødte Mr. Root ved Landstigningen. Senere aflagde Minister Root Visit hos Præsident Alcorta, som i Onsdags Aftes gav en Fest for Root og andre indbudne.

G. A. R.s Møde i Minneapolis.

Den bekendte Forening af Veteraner fra Krigen „Grand Army of the Republic“ holder i disse Dage Møde i Minneapolis. I Mandags blev der givet Veteranerne en Reception i Statskapitoliet i St. Paul. Flere Tusinde gamle Soldater deltog. Efter Jernbanernes Udsagn er der kommet mindst 100,000 fremmede til Byen i den Anledning. I St. Paul var Veteranerne Guvernør Johnsens Gæster.

I Mandags Aftes gaves der Koncert for dem i Minneapolis. Der blev kun sunget Fædrelandssange.

Der klages over Heden. Een, E. B. Tilden fra Antilope Co., Nebr., er død af Overstrængelse paa Rejsen. Flere har maattet lægge sig ind paa Hospital paa Grund af Sygdom, som er foraarsaget af den stærke Hede.

— — —

Senere erfarer vi, at flere af de gamle Soldater er døde af Heden.

Racekrig i Texas.

Negersoldater angriber Byen Brownsville.

Anledningen til Urolighederne er et Voldtægtsforsøg.

Fra Brownsville, Tex., meldes under 15. ds.:

En Del regulære Negersoldater af den Batallion, som er stationeret i Fort Brown, marcherede i Gaar ind i Byen og begyndte uden nogen Varsel at fyre paa Borgerne. En Mand blev dræbt og flere andre blev saarede, deriblandt en Politibetjent.

Dette Angreb, der næsten er uden Sidestykke i De Forenede Staters Historie, var foranlediget ved et Voldtægtsforsøg Mandag Aften mod Mrs. Leon Evans. Hun paastod, at Voldsmanden var en Negersoldat, hvorfor en Flok Mænd fra Byen straks drog ud til Fort Brown og forlangte, at der skulde foretages Undersøgelse i Kompagnierne B, C og D af Regimentet for at finde den skydige. Hvad Undersøgelsens Resultat blev, siges ikke, men Negrenes Hævnlyst var bleven vakt. De angrb Byen. Saa snart de kom ind i Byen, begyndte de at skyde, og i Nabobyerne kunde man høre Skydningen i omkring en halv Time. Een Mands, Louis R. Cowans, Hus blev gennemboret af 23 Riffelkugler. Flere andre Huse blev beskudt. Fra Miller Hotel, hvor Snese af Gæster laa og sov, blev der nedskudt flere Mursten. Politibetjent Domingo blev skudt gennem Armen, da han til Hest nærmede sig Soldaterne. Et andet Skud knuste hans venstre Haand og et tredie dræbte hans Hest.

At der opstod den vildeste Panik blandt Kvinder og Børn, siger sig selv. En Tid frygtede man for, at hvert eneste Menneske i Byen vilde blive nedskudt. Men Negrene blev omsider træt af at skyde og vendte tilbage til Garnisonen.

Beretningen om det uhørte Overfald spredte sig som en Løbeild ud over Egnen, og blandt den hvide Befolkning herster der den største Ophidselse. Hundreder af bevæbnede Mænd slokker sig sammen i Byen, og man frygter for, at der skal udbryde alvorlige Uroligheder. Dog berettes der ogsaa, at de skyldige Soldater straks vilde blive arresterede, saa Guvernøren mener, at det ikke er nødvendigt at sende Statstropper til Brownsville.

I Forbindelse med dette Udbrud forlyder det fra Leavenworth, Kansas, at De Forenede Staters Negersoldater vil blive stationerede for sig selv paa en Armepost i Syden for at forebygge Udbrud af Racehad mellem de hvide og sorte Soldater.

Stickney som ubuden Gæst.

Jernbanepræsident A. B. Stickney er ved at blive en agtet Mand. Han lader sig ikke kontrollere af de andre store Jernbanemænd og heller ikke af Egeninteresse, synes det. Under 14. ds. fortælles følgende om ham fra St. Paul, Minn.:

Bag lukkede Døre holdt Statens Jernbane- og Varehus Kommission i Gaar et Møde med Repræsentanter for Great Northern Pacific og Soo Banerne, da Præsident A. B. Stickney ved Great Western Banen kom som en ubuden Gæst, angreb Kommissionens Arbejdsmetode og forpurrede et Kompromis med Hensyn til Fragtreduktion, hvorom Kommissionen og de to Baner omtrent var blevet enige.

Kommissionen havde omtrent ladet sig overtale til at gaa ind paa et Kompromis, hvorved Senderne kun vilde spare $150,000 i Stedet for $500,000, som af Kommissionen før bestemt. Sagen skulde været afgjort i en hemmelig Konference i Dag.

Stickney viste sig ganske uventet under Konferencen og udtalte sig misbilligende om, at saa vigtige Spørgsmaal skulde afgøres i Hemmelighed. Han opgav Tal, som viste, at Banerne ikke vilde lide noget føleligt Tab ved en Reduktion i Fragtsatserne af $500,000 aarlig, og erklærede, at Kommissionen ingen Ret havde til at sælge Jernbanerne en Reduktion af $500,000 for $150,000.

Han sagde ogsaa, at Kompromis-Planen vilde være uretfærdig mod Banerne i den søndre Del af Staten.

Resultatet blev, at Kommissionen tog sit Løfte om Kompromis tilbage og bestemte sig til herefter at holde offentlige Sessioner.

Et Hyrdebrev fra Pave Pius X.

Nu er han bleven færdig til at udtale sig om Adskillelsen af Kirke og Stat i Frankrig.

Fra Paris meldes under 15. ds., at Pave Pius X. har valgt at indtage en fjendtlig Holdning overfor det franske Folk og dets Nationalforsamlings Beslutning om Adskillelse af Stat og Kirke.

Det synes som om Paven og den katholske Gejstlighed vil gøre et sidste fortvivlet Forsøg paa at paatvinge de franske Regeringsmyndigheder og Nationalforsamlingen et Kompromis med Katholicismen og hans Hellighed Paven; men det vil visselig ikke lykkes. Paven har sendt de franske Bisskopper og andre Katholikker i Frankrige et noget trigersk „Hyrdebrev“, hvis Hovedindhold er følgende:

„Ogsaa tidligere har vi fordømt den ubillige og ugudelige Lov. Nu har vi undersøgt Loven Paragraf for Paragraf paa det omhyggeligste for at overbevise os om, hvorvidt den vil tillade fremtidigt religiøst Liv i Frankrig, samt hvorvidt den krænker den hellige Kirkes Grundsætninger.

„Hvad angaar Forbundene til Underhold af kristelige katholske Religionsskoler, kan de ikke afskaffes uden at tilføje Kirken og Kristendommen et Ulivsfaar og krænke Kirkens dyreste Interesser og Rettigheder.“

Paven anstiller derefter indgaaende Betragtninger om, hvorledes nye Skoleinstitutioner paa katholsk Grund skal kunne istandbringes efter den nye, „ugudelige“ Lov. Men Hans Hellighed erklærer aabent, at han har sine Tvivl om, hvorvidt der efter Adskillelsen af Kirke og Stat kan blive organiseret et katholsk Skolevæsen, som vil vise sig lige saa virkningsfuldt som de tidligere Insuitskoler.

Videre erklærer Paven, at Kirkens Fjender vil paastaa, at hans Helligheds „Hyrdebrev“ indeholder et Angreb paa de franske Statsmyndigheder, Landets Regering og dets Præsident. Mod en saadan Beskyldning forsvarer Paven sig med Kraft og Myndighed. Hvad Kirken angriber, siger Paven, er ikke Kirkens Adskillelse fra Staten, men Undertrykkelsen af Kirkens Frihed.

Paven i Rom bruger stærke Udtryk mod de franske Myndigheder i Anledning af Kirkeloven. Den virker til at rejse Mand mod Mand, til at vække Splid blandt Familiemedlemmer og Venner og til at rejse en religiøs Krig i hele Frankrigs Land.

Det er, mener Pius X., hans apostoliske Pligt ikke længere at taale alle de Overgreb mod Kirken og alle de vitterlige Fornærmelser, som han hidtil af Kærlighed til det franske Folk har fundet sig i. Nu faar det have Ende med Taalmodet, og lad Forbandelsen og Ansvaret falde paa dem, som er Aarsag i Uretfærdigheden og Forbrydelserne.

Sluttelig erklærer den katholske Kirkes Overhoved, at der vil komme en Prøvelsens Time for Frankrig og dets Folk, da det atter vil vende tilbage til den katholske Kirkes Skød. Herfor bør alle troende og opofrende Katholikker arbejde.

Flertallet af de franske Aviser afviser Pavens „Bulle“ som en utidig Indblanding i Anliggender, som kun rager det franske Folk og dets Regering. Hvorledes de civile og kirkelige Autoriteter vil stille sig til den pavelige Krigserklæring er endnu ikke endelig afgjort.

Den fallerede Bank.

Bankpræsident Paul O. Stensland har man ikke faaet fat paa endnu. Snart har man set ham et Steds, snart et andet, saa i Syd og saa i Nord. Men i Onsdags synes han virkelig at være set i Pittsburg. En gammel Bekendt Oscar Holmer havde truffet ham i en Pullman Car paa Union Station der. Da han genkendte sin Ven, sagde Stensland: „For Guds Skyld, er det dig. Røb mig ikke“. Holmer svarede, at hans Affærer vedkom ikke ham o.s.v.

Imidlertid arbejder man i Chicago paa at reorganisere Banken eller oprette en anden i Stedet for at genoprette Tilliden i Forretningen. Man vil prøve paa at arrangere saa at de, der havde Penge i Banken, intet skal tabe.

1266 Harvest Hands Wantet in Minnesota and Dakota along the Soo Line

To harvest the greatest crop ever raised in the West. Thousand of men must be had AT ONCE. Wages range from $1.75 to $3.00 per day WITH BOARD. The rate to the fields from St. Paul and Minneapolis average $6.50. Tickets on Sale DAILY August 1st to 31st 1906 inclusive.

Ask the nearest SOO LINE representative or write,

W. R. CALLAWAY,
General Passenger Agent,
Minneapolis, Minn.

Jubilæums- og Ungdomsmøde.

Om Gud vil, bliver et saadant Møde afholdt i St. Pauli d. ev.-luth. Menighed, Pottawattamie Co., Ia., i Dagene fra 24. til 26. Aug.

Til at dele denne Højtid med os byde vi Venner hjertelig velkommen.

De, som agte at glæde os med deres Besøg i disse Dage, bedes at rejse til Weston, Ia., den første Station Øst for Council Bluffs paa Chicago Rock Island - Banen, hvor vi vil afhente dem pr. Vogn.

De Venner, som agte at rejse hertil, bedes at melde deres Komme senest 20. August til undertegnede.

Kom og faa Velsignelse og vær en Velsignelse.

Paa Menighedens og egne Vegne,
H. Nielsen, Mghs. Præst.
R. 2, Neola, Ia.

Guds Rige og Børnene. Tanker om Religionsundervisning i Hjemmet. Af H. P. Hansen. 62 Sider. I Omslag 20c.

Coulter, Ia.

Længe er det, siden noget har været meddelt her fra Coulter; men nu kommer der noget.

— Vi har i Sommerens Løb haft to vellykkede Fester. Først 4. Juli. Om den vil jeg kun bemærke den ene Ting, at alle vore unge blev hjemme og fejrede Festen med os, og det var vist vor største Glæde. Pastor H. M. Hansen med Familie var til Stede ved 4. Julifesten, og han prædikede Søndagen efter i vor Kirke i Coulter. Tak for Besøget, I var velkomne, og kom igen.

— Vor anden Fest var to Fester gjort til een, nemlig vor Søndagsskole- og vor danske Hverdagsskolefest. Den blev afholdt en Søndag Eftermiddag, og et Program indøvet af vor Lærerinde, Emma Søholm, blev udført af Børnene, hvorfor Børnene kan faa Skudsmaalet „meget godt“.

— Naa, det var jo saa lidt gamle Nyheder. Naar der saa ogsaa skulde bemærkes noget om Gudslivet iblandt os (og det er jo da de kæreste Nyheder fra de forskellige Virksomheder i vort Samfund) ja, saa kan der siges, at Herren gaar sin Gang iblandt os, og jeg tør ogsaa sige til Sjæles Frelse og til Guds Børns Opdragelse. Ja er det ikke underligt, hvor vi, som har givet Gud vore Hjerter, hvor vi dog tit og ofte trænger til Tugt. Ja, det gælder om i Ydmyghed at bøje sig, naar Guds-Ordet tugter os, og da ikke tro, at det er en Stikpille, eller noget lignende, fra Præsten.

Jeg sidder lige og har læst „Kirkebladet“ Nr. 32 og deri Pastor J. Pedersens Stykke om „Jesus Kristus og ham korsfæstet“. Gud ske Lov for saadant Vidnesbyrd fra en prøvet og gammel Herrens Tjener, og Tak til Gud for hver en Tjener, som forkynder den rene, usminkede Sandhed, selv om det sommetider gør ondt i Hjertet. Det er Guds Ord, der tugter, og vi maa til Golgatha og tigge om Naade, mere Naade.

— Ja, nu er vi jo saa i fuld Arbejde med vort forestaaende Kredsmøde. Det er med nogen Angst og Bæven, om jeg saa maa sige, thi saa stort et Møde har vi jo ikke haft før. Men vore Forberedelser har hidindtil været kronet med Held, og godt begyndt er jo halvt fuldendt, siger Ordsproget. Vi venter mange Fremmede i disse Dage.

— Nu er Tærskemaskinerne i Virksomhed med Havre og Byg, saa nu høster Landmanden Løn for sit Arbejde, og Lønnen er god i Aar, hvad Smaafæden angaar, og vore Majsmarker — hvor staar de dog frodige og stønne og vidner om Guds Almagt. Tænk saadan en Majsstok med sin Frugt paa, at gro op til en Højde fra 8—10 Fod paa 3—4 Maaneder. Ja det er et Underværk, ingen kan begribe, men det vidner om, at stor er de Kristnes Gud. Fredens Hilsen til alle.

K. J.

En Dosis af den rete Medicin i rette Tid har forebygget mangen en alvorlig Sygdom og aarelange Lidelser. Ved at have en Flaske af den gamle Urtemedicin, Dr. Peter's Kuriko, paahaanden, er man forberedt i Tilfælde af pludselig Sygdom. Den virker hurtigt og sikkert, og Virkningerne er varige. Apothekere har den ikke paa Lager. Den sælges direkte til Forbrugerne gennem specielle Agenter ansatte af Fabrikanterne, Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 112—118 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.